

РЕШЕНИЕ

№ 34324

гр. София, 20.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **6144** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК и е образувано по протест на прокурор при Софийска градска прокуратура, с искане за прогласяване нищожността на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК изразен във волеизявление на началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР-МВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ - дубликат №[ЕИК] от 12.10.2023 г. на лицето Я. В. И..

В протеста се прави искане за прогласяване на нищожност на акта, изразен с действието по издаване на българско СУМПС, тъй като е издаден в противоречие с материалноправните норми. Сочи се, че в случая се касае за подновено СУМПС с неизтекъл срок, като към момента на издаване на дубликата не е било известно на административния орган, че всъщност СУМПС на заявителя не е „изгубено/откраднато“, а подменено в друга държава - Конфедерация Швейцария. Следователно не са били налице предпоставките за издаване на дубликат на СУМПС на територията на Република България, в частност не са били налице условията на чл. 161 ЗДвП. Дубликатът от издадено свидетелство бил незаконосъобразен до степен на грубо нарушение на норми, недопускащи притежаване на две валидни СУМПС от едно лице. Липсата на основание за издаване на дубликат на СУМПС водила до нищожност на волеизявлението за издаването му, доколкото посредством издадения дубликат лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това било в противоречие с императивните норми на закона.

В проведеното открито съдебно заседание СГП се представлява от прокурор К., който поддържа протест и моли същият да бъде уважен.

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, чрез процесуалния му представител юрк. П. изразява становище за основателност на протеста.

Заинтересованата страна Я. В. И., редовно призован, не се явява и не взема становище по делото. Административен съд София- град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред СДВР е започнало по заявление Я. В. И., който на 25.09.2023 г., в сградата на 01 РУ - СДВР, подал заявление за издаване на дубликат на СУМПС пред системен оператор, за което било регистрирано заявление вх. № 1473/25.09.2023 г. При издаване на документите за издаване на ново СУМПС заявителят не представил СУМПС №[ЕИК], за което обстоятелство, съгласно чл. 16, ал. 1, т. 3 и 4 и ал. 2 от Наредба I - 157/2002 на МВР депозирал и попълнил собственоръчно заявление - декларация съгласно чл. 160 ЗДвП, в която заявил, че СУМПС е „изгубено/откраднато“.

Производството по издаване на свидетелството за управление на МПС на Я. В. И., инициирано със заявление вх. № 1473/25.09.2023 г., приключило с издаването на СУМПС №[ЕИК] (дубликат) от 12.10.2023 г., което било връчено на Я. В. И. на дата 20.10.2023 г.

В отдел „Пътна полиция“ - СДВР било получено писмо с рег. № 3286р - 4453/24.01.2024 г. по описа на Главна дирекция „Национална полиция“ относно СУМПС №[ЕИК], издадено на 08.10.2020 г. от отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на лицето Я. В. И., [дата на раждане] , с което компетентните органи са уведомени, че свидетелството за управление на МПС е било подменено съгласно Директива 2006/126/ЕО в държава членка на ЕС или ЕИП и Конфедерация Швейцария.

Установено било, че СУМПС №[ЕИК], издадено на 08.10.2020 г. не е „изгубено/откраднато“, а е било подменено в друга държава - Конфедерация Швейцария, с което лицето е попълнило декларация, в която е удостоверило неверни обстоятелства, с което носи наказателна отговорност по смисъла на чл. 313 НК. Този факт се явява ново обстоятелство или ново писмено доказателство по смисъла на чл. 99, т. 2 АПК, което е от съществено значение за издаването на свидетелството за управление на МПС, което при решаването на въпроса от административния орган не е могло да бъде известно, поради което би следвало производството по издаването на СУМПС да бъде възобновено в сроковете, указани в чл. 102, ал. 2 вр. чл. 100 АПК.

При извършената проверка по случая от органите на отдел „Пътна полиция“ - СДВР било установено, че преклузивните срокове за отмяна на издаденото СУМПС и възобновяване на производството по издаването му са изтекли на 20.10.2024 г.

От СДВР е изготвена докладна записка на С. С. полицейски инспектор 02 група ОВМПС, 03 сектор АО при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, старши инспектор Т. Н., в който е отбелязано, че е налице ново обстоятелство по см. на чл. 99, т. 2 от АПК, като с докладната записка е направено предложение да бъде уведомена СГП за предприемане на действия за обявяване на нищожността на издадения дубликат на СУМПС.

Представени са и други доказателства съдържащи се в административната преписка, приети като доказателство по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.145 ал.1 от АПК, административните актове могат да се оспорват пред съда по отношение на тяхната законосъобразност, като според чл.147 ал.2 от АПК, прокурорът може да подаде протест срещу акта в случаите по чл.16 от АПК. В чл.16 ал.1 т.1 от АПК е предвидено, че прокурорът следи за спазване на законността в административния процес като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни актове, споразумения, административни договори и съдебни актове. Българското свидетелство за управление на

моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, според легалната дефиниция на чл.50 от ЗБЛД. Т.е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК, тъй като в него е материализирано волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС.

От горното следва извода, че законодателят е предоставил правомощията по оспорване на административен акт чрез подаване на протест на прокурора, без разграничение за йерархическата му поставеност в системата на прокуратурата, с оглед общата компетентност на прокуратурата по чл.127 т.5 от Конституцията на РБ и чл.16 ал.1 т.1 от АПК. Ето защо прокурорът при СГП притежава процесуална легитимация за оспорване на издаденото на името на Я. В. И..

С разпоредбата на чл.149, ал. 5 от АПК е регламентирано, че административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Ето защо, производството е резултат от валидно и допустимо сезиране на съда.

Разгледан по същество протестът е основателен.

Преди да разгледа спора по същество, съдът следва да изясни характера на претенцията за нищожност на оспореното СУМПС. Безспорно е, че административните актове, които противоречат на законите или на други нормативни актове са недействителни-невалидни актове (с нередовно действие). Основното разграничение на порочните актове на администрацията е разделението им на нищожни и унищожаеми в зависимост от степента и качеството на порока (дефекта), от който е засегнат акта. В административното право, за разлика от гражданското право липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаем. Общоприето е становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третират от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно с оглед тежестта на порока, от който е засегнат и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта. С оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост. Теорията и съдебната практика приемат, че всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма, а оттам - на липса на волеизявление. Съществени нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, издаден при пълна липса материалноправните предпоставки, визири в хипотезата на приложимата материалноправна норма; който изцяло е лишен от законово основание; когато акт с такова съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон от нито един орган. Нищожен е и административен акт при липса на предмет, когато обектът на разпореждането в него не съществува или разпореждането е с невъзможен предмет. Следователно, следва да бъдат преценявани всяко едно от изискванията за законосъобразност на административния акт, така, както те са регламентирани в нормата на чл. 146 от АПК и в случай, че се констатира нарушение на някое от изискванията,

неговата интензивност и тежест следва да бъде от степен на същественост достатъчна, за да обоснове извод за нищожност.

В случая наведеното от протестиращия прокурор основание за нищожност на административния акт е липса на компетентност на административния орган за издаване на СУМПС, поради противоречие с изискванията на Директива 2006/126/ЕО.

Съгласно чл. 7, пар. 5, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от Директива 2006/126/ЕО предвиждат, че никой не може да притежава повече от едно свидетелство за управление на превозно средство. Държава-членка отказва издаването на свидетелство, когато установи, че кандидатът вече притежава свидетелство за управление на превозно средство и предприемат необходимите мерки. Необходимите мерки по отношение на издаването, подмяната, подновяването или заменянето на свидетелство за управление на моторно превозно средство имат за цел да се провери с други държави-членки, когато има обосновани основания за съмнения, че кандидатът вече притежава друго свидетелство за управление на моторно превозно средство

Разпоредбата на чл. 7, пар. 5 от Директива ЕС 2006/126/ЕО, е въведена в националното законодателство посредством нормата на чл. 151, ал. 7 от ЗДвП. Според посочената разпоредба едно и също лице може да притежава само едно свидетелство за управление на МПС, издадено от държава-членка на ЕС.

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ЗДвП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация.

В настоящия случай Я. В. И. е подписал декларация, че СУМПС е изгубено и не притежава друго валидно такова. Видно от докладните записки е записано, че И. въпреки представената от него декларация, е било установено, че СУМПС №[ЕИК], издадено на 08.10.2020 г. не е било „изгубено/откраднато“, а е било подменено в друга държава - Конфедерация Швейцария, с което лицето е попълнило декларация, в която е удостоверило неверни обстоятелства. Следователно не са били налице предпоставките за издаване на дубликат на СУМПС на територията на РБ, в частност не са били налице условията на чл. 161 от ЗДвП.

Липсата на основание за издаване на дубликат на СУМПС води до нищожност на волеизявлението за издаването му, доколкото посредством издадения дубликат лицето притежава два броя СУМПС, удостоверяващи неговата правоспособност за управление на МПС, а това е в противоречие с императивните норми на закона.

Предвид това следва да бъде обявено за нищожно волеизявление на Началник СДВР, отдел „Пътна полиция“- [населено място] за издаване на Свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ дубликат №[ЕИК] от 12.10.2023 г. на лицето Я. В. И. издадено от СДВР - отдел "Пътна полиция", [населено място].

Така мотивиран, Административен съд София-град, Трето отделение 70-ти състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР-МВР за издаване на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ - дубликат № [ЕИК] от 12.10.2023 г. на лицето Я. В. И., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], вх. В, ет. 3, ап. 47.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

